

TÜRK MİLLETİ ADINA

T.C.
İSTANBUL
12. TÜKETİCİ MAHKEMESİ

GEREKÇELİ KARAR

DAVALI	: TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O -6233294113736392Levent Mah.Hacı Adil Yolu Çayır Çimen Sok.No:2 1.Levent Beşiktaş/ İSTANBUL
DAVA	: Tüketiciyi Koruma Kanunundan Kaynaklanan (Hizmetin Ayıplı Olmasından Kaynaklanan)
DAVA TARİHİ	: 04/11/2016
KARAR TARİHİ	: 09/05/2017

Mahkememizde görülmekte bulunan Tüketicinin Açtığı Tüketici Kredisinden Kaynaklanan alacak ve tazminat davasının yapılan açık yargılaması sonunda,

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

DAVA:

Davacı vekili 08/11/2016 tarihli dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalı bankanın Cihangir şubesinden 11/03/2011 tarihinde 75.000,00 TL tutarında 60 ay vadeli konut kredisi kullandığını, davalı bankanın da aralarında bulunduğu Türkiye'de faaliyet gösteren 12 bankanın 21/08/2007-22/09/2011 tarihleri arasında mevduat, kredi ve kredi kartı hizmetleri konusunda anlaşma ve uyumlu eylem içerisinde bulunmak suretiyle 4054 sayılı rekabetin korunması hakkındaki kanunun 4.maddesini ihlal ettiklerini bu ihlal sebebiyle müvekkilinin davalı bankaya fazla ödeme yaptığını, bu nedenle zarara uğradığını, bu zararın tespitini ve ayrıca tespit olunan zararın 3 katını tazminat olarak talep ettiklerini belirterek kredi kullanım tarihinden itibaren ticari avans faizi ile birlikte müvekkiline ödenmesini, yargılama giderleri ile vekalet ücretinin de davalıdan alınmasına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

DAVAYA CEVAP:

Davalı vekili 09/01/2017 tarihli cevap dilekçesinde mahkememizin görevli olmadığını, dava konusu olayın ticaret mahkemelerinin görev alanında bulunduğunu, davanın 1 yıllık zamanaşımı süresine tabi olduğunu, bu yönden itirazlarının olduğunu, Rekabet Kurulu tarafından verilen karar hakkında müvekkili olan banka tarafından idari yargıda iptal davası açıldığını, açılan bu davanın Ankara 2. İdari Mahkemesi tarafından 05/12/2014 tarih ve 2014/137 Esas, 2014/139 Karar sayılı kararı ile reddedildiğini, bu kararın temyiz edildiğini, Danıştay 13. Daire Başkanlığının 2015/2974 Esas ve 2015/4612 Karar sayılı ilamı ile temyiz talebinin de reddedildiğini, müvekkili bankanın bu karar yönünden karar düzeltme talebinde bulunduğunu, bu itibarla kararın kesinleşmesi gerektiğini belirterek bu hususun bekletici mesele yapılmasını usuli itirazlar olarak ileri sürmüştür.

Davalı vekili esasa ilişkin olarak da davacının Rekabet Kurulu kararını bu karar 21/11/2011 tarihinde duyurulduğundan bu tarih itibarıyla öğrendiğini, açılan davada tazminatın koşullarının oluşmadığını, söz konusu tazminatın hukuka aykırı fiil sebebiyle oluşmuş sayılabileceğini, bu itibarla zarar, hukuka aykırı fiil, illiyet bağı ve kusur yönünden tazminat şartlarının oluşmadığını

T.C. İSTANBUL 12. TÜKETİCİ MAHKEMESİ Esas-Karar No: 2016/152 Esas - 2017/172
belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiş, ayrıca delil listesinde sunduğu delillerin toplanmasını istemiştir.

DELİLLER VE DEĞERLENDİRİLMESİ:

Dava dilekçesinde bildirilen banka kayıtları ile Rekabet Kurulunun karar örneği dosyaya alınmıştır. (Rekabet Kurulu kararı mahkememizde gösterilmekte olan birden fazla dosya için CD içerisinde orijinal hali ile getirilmiş ve incelenmiş, mahkememiz kasasına alınmıştır.) Davalı vekili cevap dilekçesinde her ne kadar esasa ilişkin olarak delil ve beyan sunma hakkını saklı tuttuğunu ileri sürmüş ise de, mahkememizde HMK 316-322 maddeleri uyarınca basit yargılama usulu uygulanmaktadır. Tensip zaptında da bu husus belirtilmiş olup, taraflara bütün delillerini ibraz edilmesi hususunda ihtarat yapılmıştır. Davacı ve davalı vekillerinin delilleri ve itirazları, itirazlarının mahiyetine göre usuli ve esasa ilişkin olarak aşağıda incelenmiştir.

DAVANIN USUL HÜKÜMLERİ YÖNÜNDE İNCELENMESİ:

Rekabet Kurulu Kararının Dava Şartı Olup Olmadığı Hususunun İncelenmesi;

Dava Şartları HMK.114. Maddesinde düzenlenmiş olup tahdidi olarak sayılmakla birlikte maddenin son fıkrasında “Diğer kanunlarda yer alan dava şartlarına ilişkin hükümler saklıdır” ifadesi ile tahdidi olarak sayılan bu dava şartları dışında diğer kanunlarda da dava şartlarının düzenlenmiş olabileceğine vurgu yapılmıştır. Örneğin TKHK düzenlenen belirli değerler altında kalan uyuşmazlıklar yönünden hakem heyetine başvurmadan Tüketici mahkemesine dava açılmayacağı hükmü, TBK ve İİK hükümlerine göre aciz belgesi alınmadan kefile karşı takip yapılamayacağı hükmü, gibi şartlar diğer kanunlarda yer alan dava şartlarıdır. Dava şartlarının en önemli özelliği bu şartlar bulunmadan davanın görülemeyecek olmasıdır. Yine bir kısım dava şartlarının sonradan yerine getirilerek dava şartı sorunu çözümlenebilirken, bir kısım dava şartları yönünden bu mümkün değildir. Bunun dışında ve en önemlisi dava şartlarının en önemli özelliklerinden birisi Kanunla düzenlenmiş olmasının gerekmesidir. Zira Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un hiç bir maddesinde bu husus dava şartı olarak düzenlenmemiş Kanun Koyucu bu yönde başkaca bir kanunda da düzenleme yapmamıştır. Aksini kabul Yasama yetkisinin gasbı, kullanılması sonucunu doğurur ki mevcut Anayasa Hükümlerine' de, önceki Anayasa hükümlerine de aykırılık teşkil eder.

Rekabet Hukukunun Kararının Bekletici Sorun Yapılması Yönündeki Taleplerin Değerlendirilmesi Gerektiği Yönündeki İddialar ve bağlı olarak görev ve yetki hususu:

Rekabet Kurumunun kararının bekletici mesele yapılması yönündeki iddialara gelince; öncelikle bekletici sorun ile ilgili olarak HMK. “Madde 165- (1) Bir davada hüküm verilebilmesi, başka bir davaya, idari makamın tespitine yahut dava konusuyla ilgili bir hukuki ilişkinin mevcut olup olmadığına kısmen veya tamamen bağlı ise mahkemece o davanın sonuçlanmasına veya idari makamın kararına kadar yargılama bekletilebilir.” Şeklinde düzenleme getirmiştir. Bu konuda ilk vurgulanması gereken husus mahkemenin bir konuyu bekletici sorun yapmak zorunluluğu bulunmadığı hususudur. Hatta çoğu kez yargılamanın uzamaması bakımından “taraflardan biri sırf davayı uzatmak için, başka bir mahkemede dava açar ve bu mahkeme kararının bekletici sorun yapılmasını isterse, bu tarz kötü niyetli davranışlara izin verilmeyerek bekletici sorun yapma talebinin kabul edilmemesi yerinde olur. Ayrıca böyle bir kötü niyet olmasa dahi, bekletici sorun yapmak, yargılamada istenen yararı sağlamayacak veya davayı gereksiz yere uzatacaksa, bekletici sorun yapmaktan kaçınılmalıdır.” (Medeni Usul Hukuku-Pekcanitez, Atalay, Özkes- s.344-346) Yasa gereği zorunlu olarak bekletici sorun yapılması gereken haller (AY m.152, UMK m. 18, m.19, İİK m.68/4) kanunlarda açıkça gösterilmiş olup gerek Rekabetin Korunması Hakkında Kanun, gerek TTK ve gerekse Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun maddelerinin hiç bir yerinde Rekabet Kurumu'nun verdiği kurul kararının bekletici sorun yapılması gerektiği yönünde bir kanun

hükmü bulunmamaktadır. Şu halde bekletici sorun yapılması yönündeki taleplerin kabul edilip edilmeyeceği yönündeki karar Mahkememizin takdirindedir.

Konu ile ilgili HMK hükümleri ve öğretisi de yer alan görüşler incelendiğinde özellikle mahkemeler arasında çelişkili hükümler ortaya çıkmaması yönünden kanunda böyle bir düzenlemeye gidildiği anlaşılmaktadır. (Medeni Usul Hukuku-Pekcanitez,Atalay, Özkes- s.344-346, İstinaf Sistemine göre yazılmış Medeni Usul Hukuku – Kuru s.477-479) Bekletici sorun yapılmasının bir diğer önemli nedeni verilecek olan bir hükmün veya tespitin görülmekte olan davanın sonucunu doğrudan etkileyecek olması, örneğin açılan davanın konusuz kalması gibi bir durumla karşılaşılma ihtimalidir. (Kamulaştırma bedelinin arttırılması davasında, idare mahkemesinde açılan kamulaştırma işleminin iptali davasının bekletici mesele yapılması) Yine başka bir durum görülmekte olan davanın incelenmesi ve sonuçlandırılması yeni açılacak olan başka bir davada verilecek karara bağlı ise mahkeme, ilgili tarafa süre verir ve bu dava açılınca, açılan bu davayı bekletici sorun yapar. (Senedin sahteliğinin iddia edilmesi durumunda sahteliğin ispatı için açılan davanın beklenilmesi gibi)

Bazı hallerde ise aksine Mahkeme bir diğer mahkemenin kararını bekletici sorun yapamaz. Davanın esasına girilmesi ve incelenmesi gerekir. Esasen kural olarak aynı yargı kolunda yer almasına rağmen örneğin ceza mahkemesinin kararları hukuk mahkemelerini, hukuk mahkemelerinin kararlarının ceza mahkemelerini bağlayıcı değildir. Benzer şekilde idari yargı kararlarını adli yargı mahkemelerini, adli yargı kararları idari yargı mahkemelerini bağlamamaktadır. Mahkeme kararlarının delil niteliği ise delillerin incelenmesi ve değerlendirilmesi noktasında önemlidir.

Somut uyuşmazlık yönünden Rekabet Kurulunun kararına karşı idari yargıda açılan iptal davasının bekletici sorun yapılmamasının incelenmesine gelince:

Öncelikle rekabet konusu ile ilgili kanuni düzenlemeler ve bu kanunların düzenlenme amaçlarının incelenmesi gerekir.

Belirtmek gerekir ki Haksız rekabet ile ilgili temel kanun maddeleri sanıldığı gibi aksine 4054 Sayılı rekabetin korunması hakkında kanunda değil Türk Ticaret Kanununun 54 ile 63 maddelerinde yer almaktadır. Özellikle TTK. 55 hangi fiillerin haksız rekabete ilişkin ticari uygulamalar olacağını, TTK.56 hukuki sorumluluk ve dava açabilecek kişiler ile çeşitli davalar başlığıyla dava örneklerini açıklamıştır.

Rekabet Hukuku ile ilgili bir diğer kanun 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' dur.Anayasa "Madde 167 - Devlet, para, kredi, sermaye, mal ve hizmet piyasalarının sağlıklı ve düzenli işlemlerini sağlayıcı ve geliştirici tedbirleri alır; piyasalarda fiilli veya anlaşma sonucu doğacak tekelleşme ve kartelleşmeyi önler. Dış ticaretin ülke ekonomisinin yararına olmak üzere düzenlenmesi amacıyla ithalat, ihracat ve diğer dış ticaret işlemleri üzerine vergi ve benzeri yükümlülükler dışında ek mali yükümlülükler koymaya ve bunları kaldırmaya kanunla Bakanlar Kuruluna yetki verilebilir." şeklindeki düzenlemenin gereği olarak çıkarılan 4054 sayılı kanun 1. maddesinde "Bu Kanunun amacı, mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamaktır." şeklinde kanunun amacını açıklanmıştır. Ayrıca Anayasa' nın 48. maddesinin de konuyla ilgili olduğunu vurgulamak gerekir.

Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun incelenmesinde genel olarak haksız rekabetle ilgili bir kısım tanımlar ile rekabetin korunması konusunda idarenin (Anayasa gereği devletin) görevleri ile bu görevlerin kimler tarafından yerine getirileceği hususlarının düzenlenmiş olduğu görülmektedir. Kanunda gösterilen bu görevlerin devlet tarafından yerine getirilmesine neden ihtiyaç duyulmuştur? Çünkü haksız rekabetin özellikle tüketiciler ve rakip işletmeler tarafından ispatı son derece güçtür, ve Rekabet Kurumu' na verilen yetkiler rakip işletmelere ve tüketicilere verilemez. Ticari sırların varlığı, bizzat rekabet kavramının gereği olarak, haksız rekabet

durumunun şahıslar tarafından değil devlet tarafından incelenmesinde çeşitli faydalar vardır. Bununla birlikte rekabetin ihlal edildiği hallerde rekabet kurumu tarafından inceleme yapılmadan başka bir yolla rekabetin ihlal edildiğinin tespiti mümkün müdür sorusuna da olumlu cevap vermek gerekir. Bir tüketici yada rakip firma TTK. Hükümlerine ve davacının sıfatına göre Ticaret Mahkemesine veya Tüketici mahkemesine müracaat etmek suretiyle (rekabet kurumu hiç inceleme yapmamış olsa dahi) rekabetin ihlal edildiğini ve bundan zarar gördüğünü iddia ederek dava açabilir.

Rekabetin Korunması Hakkında Kanun ile ilgili olarak belirtilmesi gereken son husus kanunun genel olarak idareye sorumluluklar yüklemekle birlikte özellikle 56-59 maddelerinde rekabetin sınırlanmasının özel hukuk alanındaki sonuçları konusunda da düzenleme içerdiği hususudur. Zira bir konunun hem adli yargı yönünden hemde idari yargı yönünden aynı kanunla düzenlemeler içermesi mümkündür.

Rekabet hukuku ile ilgili olarak diğer bir kanuni düzenleme yeni Türk Ticaret Kanunu ve 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' dan sonra yürürlüğe giren 6502 sayılı Tüketicinin korunması hakkında kanun (Öncesinde ise 4077 sayılı kanun) hükümleridir. Kanunun bütün olarak tüketiciyi koruması ve özellikle haksız ticari uygulamalar başlığını taşıyan 62. maddesi dikkate alındığında haksız rekabetten doğrudan etkilenecek kişilerin aslında tüketiciler olduğu açıktır. Ayrıca TTK. 56/2 maddesi haksız rekabet davasını tüketicilerin de açabileceğini açıkça belirtmiştir. Ayrıca rekabet uygulamalarından en çok yararlanan kesimin tüketiciler olduğu konusunda da tereddüt yoktur. Bütün rekabet hukuku ile ilgili öğretilerdeki kaynaklarda rekabet hukukunun sosyal bakımdan incelenmesinde, rekabet yasalarının asıl işlevlerinin tüketicileri korumak olduğu hususuna işaret edilmiştir.

Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun' un 83. maddesi **Madde 83 – (1) Bu Kanunda hüküm bulunmayan hâllerde genel hükümler uygulanır.(2) Taraflardan birini tüketicinin oluşturduğu işlemler ile ilgili diğer kanunlarda düzenleme olması, bu işlemin tüketici işlemi sayılmasını ve bu Kanunun görev ve yetkiye ilişkin hükümlerinin uygulanmasını engellemez.**

Bu madde mahkememizin görev ve yetkisine yapılan itirazlar yönünden açıklayıcı nitelikte bulunduğu için özellikle belirtilmiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalara ilave olarak; mahkemeler ile rekabet kurumu arasındaki ilişkinin kanuni düzenlemeye bağlanması gerektiği yönünde öğretilerde görüşler bulunduğunu belirtmek gerekir. Öte yandan Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu' nun Y.D.itiraz no 1999/113 sayılı kararına göre “eğer bir anlaşma veya uygulama ile ilgili olarak mahkeme bir karar vermişse Kurul bu karara uymak zorundadır. Eğer mahkeme henüz karar vermemişse, dava derdest ise “idarece ayrıca bir inceleme yapılmasına ve tedbir kararı verilmesine olanak bulunmamakta olup, aksi düşünce yargı kararının uygulama olanağının, niteliğinin, varlığının ortadan kaldırılması sonucunu doğurur” şeklinde olup rekabet kurulunun yargı kararı ile bağlı olduğuna vurgu yapılmıştır.

Yüksek Yargıtay 11. ve 19. Hukuk dairelerinin Rekabet Kurumuna başvuru yapılması gerektiği, veya başvuru yapılmış ise bu kararın kesinleşmesinin bekletici sorun yapılması gerektiği yönündeki kararları mahkememizce benimsenmemiştir. Aksine kabul TTK. nun yukarıda belirtilen maddelerinin yok hükmünde olduğu anlamına gelir. Oysa ki gerek yeni TTK gerekse 6502 sayılı TKHK 4054 Sayılı RKHK dan sonra yürürlüğe girmiş olup haksız rekabeti yeni haliyle düzenlemişlerdir. Çünkü yukarıda açıklandığı üzere RKHK (özel hukuka ilişkin hükümler içermekle birlikte) daha ziyade rekabetin korunması konusunda idarenin görevlerini açıklamaktadır. Ayrıca belirtmek gerekir ki Yüksek Yargıtay 11. ve 19. Hukuk Dairelerinin anılan görüşleri ile ilgili içtihatlar eski tarihli içtihatlardır.(1999-2005) Ayrıca haksız rekabetin tespiti yönünden adli yargı da bir tespit davası açılması ve mahkemece konu incelenerek rekabetin ihlali yönünde bir karar verilmesi halinde, kararı veren mahkeme tarafından idari yaptırımların uygulanması bakımından Rekabet Kurumu Başkanlığına bilgi dahi verilmelidir.

Yukarıda açıklanan kanuni düzenlemeler dikkate alındığında açılan davada Rekabet Kurulunun kararına karşı idari yargıda açılan iptal davası mahkememizce tüketicilerin mağduriyetleri de dikkate alınarak ve gecikmiş adalet, adalet değildir düsturundan hareketle bekletici sorun yapılmamıştır.

Davalı vekilinin zamanaşımı define ilişkin savunması da mahkememizce kabul edilmemiştir. Davalı bankanın diğer bankalar ile ortak olarak gerçekleştirdiği anlaşmalar haksız fiil olarak kabul edilirse, TBK 120. maddesi uyarınca zamanaşımı süresi on yıldır. Taraflar arasındaki sözleşme dikkate alınır da, sözleşmeler yönünden uygulanması gereken TBK 146. maddesi uyarınca zamanaşımı süresi yine on yıldır. Davanın açıldığı tarih itibarıyla her halde zamanaşımı süresi dolmamıştır. Davacının hak düşürücü süreyi geçirdiği yönündeki iddialara ilişkin olarak, bu sürenin başlangıcının davacının dava hakkını öğrendiği tarihte başlayacak olması ve bu öğrenme tarihi konusunda davalı tarafından bu konuda bir delil dosyaya sunulmamış olması dikkate alınarak reddine karar verilmiştir. Cevap dilekçesinde Rekabet Kurumu' nun kararının kamuoyunda konuşulduğu, kararın da Kurumun sitesinde yayınlandığı belirtilmiş ise de bu yayımların tebliğat yerine geçmeyeceği, davacının da gerek medyayı gerekse kurumun internet sayfasını takip zorunluluğu bulunmadığı açıktır. Medya yolu ile tebligat hukukumuzda mümkün ise de bu hususun ilan metninde açıkça belirtilmesi gerekir. (MSB asker alımlarına ilişkin ilanları, YSK' nun seçim öncesi yaptığı ilanlar bu türden tebliğ yerine geçen ilanlara örnektir.) Ayrıca yasada medya yolu ile tebligata da izin verilmelidir. Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' da bu tür tebligata izin veren bir hüküm bulunmadığı gibi, bu yönde ayrı bir düzenlemede bulunmamaktadır. Bu nedenle zamanaşımı definin de reddi gerekmiştir.

Sonuç olarak davalı tarafın görev, yetki, dava şartları, bekletici mesele, zamanaşımı, hak düşürücü sürelerin geçtiği yönündeki itirazları mahkememizce kabul görmemiş, davanın esasının incelenmesine geçilmiştir.

DAVANIN ESASININ İNCELENMESİ:

Mahkememize açılan dava; davacı ile davalı banka arasında imzalanan kredi sözleşmesinde, davalı bankanın piyasaya hakim diğer bankalar ile uyumlu eylem içerisinde bulunarak rekabeti bozucu anlaşmalar yapması neticesinde, normal piyasa koşullarında davacıdan tahsil edeceği faiz miktarından fazla haksız faiz tahsil etmesinin sonucu almış olduğu fazla faizin iadesine, uğradığı zararların tazminine ilişkin alacak davası ile, Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 58. maddesine dayalı tazminat talebidir.

Mahkememizce Rekabet Kurumu Kararı, davalı banka ile davacı arasında yapılmış olan kredi sözleşmesi getirilmiş, dosya hesap işlemleri yönünden bilirkişiye verilerek faiz farkının tespiti yönünden bilirkişi raporu alınmıştır.

Davacı vekili maddi vakıa olarak Rekabet Kurumu' nun 2011-4-91 sayılı 08/03/2013 tarihli kararı ile taraflar arasındaki sözleşmeyi delil göstererek davada bu delillere dayanmış, bilirkişi incelemesi ve diğer yasal delillerin de toplanmasını talep etmiştir. Talep edilmediğinden Mahkememizce başkaca delil araştırılması cihetine gidilmemiştir.

Davalı Vekili de davacının bildirdiği delillerin yanı sıra, davalı bankanın defter ve kayıtları ile TCMB' nin bir kısım verileri ile Türkiye Bankalar Birliğinin bir kısım verilerinin toplanmasını talep etmiş, emsal karar örneği sunmuştur. Bu veriler getirilmemiştir. Bu verilerin istenilmemesinin sebebi delil olarak incelenen Rekabet Kurulu kararı ile ilgili yapılan değerlendirmelerde açıklanacaktır.

Davacı talepleri ve deliller ayrı ayrı değerlendirilmiştir. Öncelikle tarafların ortak dayandıkları delil olan Rekabet Kurumu Kararı incelenecektir. Mahkememizce Rekabet Kurumu' nun kararının bekletici mesele olarak kabul edilmemesinin gerekçeleri yukarıda açıklanmıştı. Ancak Rekabet Kurulunun bu kararda yer alan maddi bulguları ve bulgulara dayalı değerlendirmelerinin kıymeti göz ardı edilemez. **Öncelikle şu hususun tespitinde yarar vardır. Nasıl ki bir trafik kazasında maddi vaka trafik kazasının kendisidir ve kazanın, özel hukuku, ceza hukukunu**

İlgilendiren sonuçları, idari yaptırımlar öngören sonuçları vardır. Somut dosyada da Rekabet Kurulu' nun maddi vakalara ilişkin tespitleri önemlidir ve delil olarak mahkememizce kabul edilmiştir.

Rekabet Kurulu' nun maddi vakalara ilişkin tespitleri ve neticeleri: Rekabet Kurulu kararında öncelikle incelenen konu belirlenmiş, bankaların nitelikleri, büyüklükleri vs. konular irdelenmiştir. Mahkememizce Kurul Kararı' nın 1-3, 13-20, 29, 33-36, 54-59 paragraflara özellikle mahkememizin görevi yönünden değerlendirilmiş ve dikkate alınmış, mahkememizce kararın dayandığı delillerin bulunduğu paragraflar özellikle incelenmiştir.

Kurul kararının 54 ile 59 paragraflarında ilgili ürün pazarının tanımı yapılmıştır. **61 ile 101. paragraflarda Yapılan Tespitler ve Elde Edilen Bilgi ve Belgeler başlığı altında uyumlu eylemlere ilişkin somut bulgular vakalar açıklanmıştır. Bu paragraflarda, banka genel müdürleri arasındaki kahvaltılı toplantı, bankaların iç yazışmaların da yer alan centilmenlik anlaşması olarak nitelendirilen anlaşmaya ilişkin açıklamalar, banka çalışanlarının anlaşma çerçevesinde hareket etme çabaları, ticari sır olarak rakip firmalara verilmemesi beklenen uygulamaların öncelikle anlaşmanın diğer tarafına duyurulması, ortak hareket sağlayabilmek adına banka yöneticilerinin birbirlerini aramaları anlatılmıştır. Raporun bu bölümünde yer alan** “Dün (.....) ile bir vesile ile beraberken yakın bir zamanda bir araya gelmemizde yarar olduğunu düşündük. Özellikle **artan maliyet baskısı**, düzenleyici kurumların bazı işkollarımıza bakışı ve küresel gelişmelerin çok da ümit verici gelişmediği bir ortamda dördümüzün bazı konuları bir sohbet ortamında konuşmamızın yararlı olacağını düşündük... 3 Temmuz perşembe (alternatif 1 Temmuz salı) 7.30-9.00 programınıza uygun mudur?...” şeklinde ilk anlaşma görüşmelerine başlanıldığı, “YTL Mevduat fiyatlaması ile ilgili kısa bilgi vermek istiyorum. **Dün Garanti Bankası bizi arayarak aylık vadede %20 faiz için centilmenlik anlaşması teklifinde bulunmuştu. Bugün aylık vadede, özellikle sorun yaşanabilecek büyük montanlı işlem olmamasının verdiği avantaj ile, bu faiz oranının üzerinde faizi ykb olarak telaffuz etmedik. Ancak sabah itibariyle Akbank'tan bu vadede % 20,60 faizi duyduk. Geçiş günü olması sebebiyle, iletişimdeki aksama olmuş olabilir. Bugün (.....) Bey aracılığı ile iletilen konuya istinaden, genel müdürler düzeyinde anlaşma olduğunun teyit edilmesinin ardından, p.tesi gününden itibaren, faiz oranı olarak bu limite sadık kalmaya devam edeceğiz. ...Bu nedenle haftanın ilk 3 işgünü içinde Akbank ile Garanti Bankası'nın bu anlaşmaya uymasını beklemekle beraber, İş Bankası ile kamu bankalarının bu anlaşma dahil olup olmadığına göre, bu mevduatları diğer bankalara ödeme ihtimalimizin olduğunu düşünüyorum. Faizlerin düşürülmesi hepimiz açısından son derece önemli bir konu olmakla beraber, likidite rasyosu nedeniyle de kaybedilen mevduatların en az yarısının son iki günde telafi edilmesi gerekeceği kanısındayım.Rakamlarla ifade etmem gerekirse, bu sabah itibariyle likidite yeterliliği açısından (.....) ytl lik bir marjımız bulunmakta. Diğer yandan ise ilk 3 gündeki “(.....) YTL üzeri miktarlı olan” (.....) adet mevduat işleminin tutarı ise (.....) YTL'dir. Bu nedenledir ki, haftanın sonuna doğru gelişmelere göre Ykb özelinde strateji belirlenmesi açısından yönlendirmelerinize ihtiyaç duyacağız.” şeklindeki yazışmalardan bu anlaşmanın uygulamaya konulduğu, “(...) Diğer yandan ...'in (.....) TL düzeyindeki dönüşü ile, özellikle kamu bankalarından oran alanmüşterimiz ...'in (.....) TL tutarındaki dönüşü bizim açımızdan kritik olacaktır. Bu işlemleri hafta başında gerekirse çıkarabiliyor olmakla beraber, haftasonunda çıkan mevduatların yerine Likidite Yeterlilik Rasyosu nedeniyle yeni işlem almak durumunda kalabileceğimiz ihtimali söz konusudur. Bu nedenle haftanın ilk 3 işgünü içinde Akbank ile Garanti Bankası'nın bu anlaşmaya uymasını beklemekle beraber, İş Bankası ile kamu bankalarının bu anlaşma dahilinde olup olmadığına göre, bumevduatları diğer bankalara ödeme ihtimalimizin olduğunu düşünüyorum. Faizlerin düşürülmesi hepimiz açısından son derece önemli bir konu olmakla beraber, likidite rasyosu nedeniyle de kaybedilen mevduatların en az yarısının son iki günde telafi edilmesi gerekeceği kanısındayım.(...)” şeklindeki yazışmalarla anlaşmanın genişletilmeye çalışıldığı “Merhabalar, Kamu bankaları ve iş bankası da dahilmiş” şeklindeki cevapla özellikle iş bankası ve kamu bankalarının da anlaşmaya dahil olduğunun belirlendiği görülmüştür.**

Rekabet kurulunun kararının 75 ile 79. paragraflarında yer alan aşağıdaki

ifadelerden “Gecikmeye giren müşterilerden Nisan 2009 itibarıyla, “SMS ile yaptığımız gönderiler ve/veya telefon ile yaptığımız aramalar” için aylık 1 TL Gecikme Bildirim Ücreti tahsil etmeye başlamıştık. Şu anda gecikme bildirim ücreti ile her ay ortalama olarak (.....) TL gelir elde etmekteyiz. Rakip bankaların, ilave gelir elde etmek amacıyla gecikme bildirim ücretlerini arttırdığını görüyoruz.(Rekabetteki ücretler ekteki tabloda yer almaktadır.) Bu kapsamda biz de Haziran ayında duyurup Ağustos ayında Gecikme Bildirim Ücretini 2 TL'ye arttırmayı öneriyoruz. İlgili güncelleme ile birlikte 2010'da (.....) TL tutarında ilave gelir elde edebileceğiz.”, “tarafından 10.06.2010 tarihinde gönderilen cevapta, “Arttırılması konusunda mutabıkım ama TL 1'dan TL 2'ya çıkmak 100% zam anlamına geliyor. 1.5 tl veya 1.25 TL daha makul değilmi.” ifadeleri yer almaktadır.”, “Aldığımız insider bilgi ile Akbank'ın da gecikme ücretini 2 TL'ye çıkarmayı planladığını öğrendik. İş Bankası'nın 2 TL ücret tahsil etmesi, Akbank'ın ücret arttırma planı yapması ve müşterilerin bu konuda 'price sensitive' olmaması nedenleriyle 2 TL'yi önermiştik. (Gecikme bildirim ücreti nedeniyle ayda ortalama olarak 2 adet şikayet almaktayız.) Alternatif olarak, gecikme bildirim ücretini 1.5 TL'ye arttırmayı ve 6 ay sonra müşterilerden gelen bildirimlere ve rekabetin durumuna göre tekrar değerlendirme yapmayı öneriyoruz. 1.5 TL ücret ile 2010 yılında (.....) TL tutarında ek gelir elde edeceğiz.” **anlaşmaya dahil olan bankaların sms ücretleri konusunda dahi uyumlu hareket içinde oldukları anlaşılmaktadır.**

“Telefonda önerdiğiniz gibi, yarın sabah itibarıyla geçerli olmak üzere, tüm vade ve yetki seviyelerinde oranlarımızı TL'de 20 bps, YP'de ise 10 bps düşecek şekilde oran tablomuzu güncelledik. Bu durumda iş kolu yetkisindeki aylık oranlarımız...Bu arada, Ak, YKB, Garanti, İş, Finans, ING ve TEB'den, yarın itibarıyla oran değişikliği planlayıp planlamadıklarını sorguladık. Garanti/ING/Finans/TEB değişiklik yapmayı düşünüyor. ING yarın düşüş yapacak; Garanti/Finans/TEB ise oranlarını Pzt değiştirmeyi planlıyormuş. Faizle ilgili sadece TEB net bilgi ilettiler. TL'de %9.60 fiyatlayacaklarmış. Bu kapsamda, Satış'ın görüşünü de göz önünde bulundurarak, YP'de faiz değişikliği yapılmaması konusunda son görüşünüzü alabilir miyiz?” şeklindeki ifadeler varılan anlaşmaların uygulamalara da yansıdığını göstermektedir. Bu bölümde yer alan maddi vakıalara ilişkin tespitlere ilişkin örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ancak yukarıdaki ifadeler dahi anlaşmanın varlığını ve uygulandığını kabule yeterli görülmüştür.

Kurul kararının 106,107,108 paragrafları incelenmiş 112. paragrafındaki tablo özellikle dikkat çekici bulunmuştur. 115,116, 119,120, paragraflarında faiz oranlarının ihlale katılan bankalar arasında önceden görüşülmesine ilişkin tespitler yer almıştır. 122,127,130,134 görülmüş 135 paragrafda,yapılan centilmenlik anlaşması denilen anlaşmaya vurgu yapılmıştır. 137 paragrafda ticari krediler yönünden yapılan sözleşmeler, 151. paragrafda kamu bankalarının rekabeti bozucu anlaşmayakatılım süreci açıklanmıştır.

Rapordan anlaşıldığı üzere öncelikle beş büyük banka yöneticisi bir araya gelmiş, ortak hareket etmek yönünde karar almışlardır. Daha sonra bu toplantılara diğer yedi banka katılmış olup üçü kamu bankasıdır. **Banka yöneticilerinin görüşmeleri, daha alt seviyede devam etmiş ve toplantılardan sonra bankalar birbirleriyle uyumlu olarak faiz oranlarını belirlemiş ve benzer uygulamalarda bulunmuşlardır.** Hatta tüketici banka mudilerine gönderilen sms mesaj ücretlerinden dahi fayda sağlanmak amacıyla, bu ücretlerin tespiti konusunda ortak karar gereği, ücretlerin yükseltilmesi şeklinde uygulamalar yapılmıştır. 159,160, 166-187 paragraflar arasında kullanılan krediler ile ilgili detaylı açıklamalar ile uyumlu eylemlerin uygulandığı kredi türleri tablolarla ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Keza raporun sonraki bölümlerinde uyumlu eylemlerin neticelerinden faiz oranlarına yansımalarından ayrıntılı olarak söz edilmektedir. 248 ve devamı paragraflarında kamu bankalarının rekabet ihlali yönünden değerlendirilmeleri ile özellikle AB hukuku yönünden uygulamaları irdelenmiş, kamu bankaları aleyhine rekabet ihlali yönünden karar verilip verilemeyeceği hususlarında açıklamalar yapılmıştır.282paragraf ve sonrasında beş bankanın sürece dahil olmaları incelenmiştir.300. paragrafdan sonra bankaların savunmaları incelenmiş 649. paragrafdan sonra ise idari para cezalarının uygulanması ve karar belirtilmiştir.

Davalı banka ve rekabeti ihlal eden diğer bankaların ekonomik büyüklükleri, piyasaya olan hakimiyetleri kurul kararında ayrıntılı olarak açıklanmıştır. Keza yine kararda davalı vekili

tarafından istenilen veriler toplanmış ve değerlendirilmiştir. Esasen bütün bankaların ve hatta mal veya hizmet sunan, kar amaçlı ticari şirketlerin toplanması talep edilen bu veriler ışığında hareket ettikleri açıktır. Piyasa şartlarına göre, enflasyon, dövizdeki hareketler, ekonomik krizler dikkate alınarak faizler belirlenmekte olup, bankaların ekonominin gereği olarak belirlediği faiz oranlarına, ücret kararlarına müdahale edilmez, edilemez. **Ancak açılan davada söz konusu olan, ekonominin gereklerine göre yapılan anlaşmalar, uygulamalar değil, piyasaya hakim bankaların bir araya gelerek rekabeti bozucu anlaşmaları, kartel seviyesine ulaşmasa dahi uyumlu eylemleridir. Bu nedenle davalı vekillerinin dünya piyasalarının, merkez bankası verilerinin getirilmesi yönündeki talepleri dikkate alınmamıştır.** Esasen Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' un 3. maddesinde “Hakim Durum: Belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücünü” ifade eder şeklinde tanımlanan ve piyasanın %92 sine hakim olan anlaşmaya dahil bankaların, ekonomik verileri de doğrudan doğruya etkiledikleri ve değiştirecek büyüklükte oldukları izahından varestedir.

Davalı banka ve diğer bankaların, rekabeti bozucu eylemleri, centilmenlik anlaşması yapmış olmaları, ve bu durumu uzun bir süreçte sürdürdükleri dikkate alındığında, eylemlerini münferit, sadece belirli bankacılık işlemlerine hasrederek gerçekleştirmiş olmaları veya bütün bankacılık işlemlerinde uygulayıp uygulamamaları önemli değildir. Zira aslolan rekabetin hiç bir şekilde bozulmaması gereğidir. Rekabet bozulduktan sonra bunun sadece belirli ürünlere ilişkin olup olmaması değil, önemli olan güven kurumu olan bankalara olan güvenin zedelenmesi sorunudur. Zira bankalar, beş ortaklı anonim şirketler olmayıp özel izinle kurulan şirketlerdir. Kanun koyucu bankacılık ile ilgili faaliyetleri düzenlerken, tefeciliği suç saymış ve bankalarında buna bağlı olarak dürüstlük içerisinde davranmalarını istemiştir.

Bir bankanın belirli bankacılık işlemleri yönünden anlaşmaya uyup uymaması, veya bir kısım müşterileri yönünden anlaşmaya sadık kalarak fazla faiz tahsil ederken, bir kısım müşterilerine imkanlar tanıması faiz oranlarını krediler yönünden düşük, vadeli hesaplar yönünden yüksek tutması sadece zararın varlığını belirlemek, miktarını tespit etmek noktalarında önemlidir.

Rekabet Kurumu Başkanlığının elindeki yasal imkanlar çerçevesinde bulunduğu delillerin bankaların kendi iç yazışmalar ile bu yazışmalar sonrasında yaptıkları uygulamalara ilişkin olduğu görülmektedir. Rekabet Kurumunun kararında maddi vakıalara ilişkin yapılan tespitler ve değerlendirmeler rekabetin ihlal edildiği konusunda yeterli bulunmuştur. **Esasen davalı tarafça da bu maddi vakıalar inkar edilmiş değildir.**

Bankaların bir araya gelerek rekabeti bozucu anlaşmayı yaptıkları bu şekilde haksız fiil olan eylemi gerçekleştirdikleri, davalı bankanın bu anlaşmaya uyararak davacıya normalde uygulayabileceği faiz oranından daha fazla faiz uygulayarak, eylemi somutlaştırdığı sabittir. Davalının bu eylemi neticesinde davacı normalde ödeyeceğinden daha fazla faiz ödemiştir. Davacının zararı bilirkişi raporu ile sabit olmuştur. Davalı banka rekabeti bozucu anlaşmaya uyararak fazla faiz talep etmese idi, davacı da bu zarara uğramayacaktı. Yapılan uygulama ile oluşan zarar arasında illiyet bağı olduğu açıktır.

Davacı tarafından, Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' un 58. maddesine dayanılarak istenilen tazminat, haksız fiil tazminatı olmayıp İİK. Düzenlenen icra inkar tazminatı gibi kendisine özgü (Sui generis) özel bir tazminat türüdür. Bu nedenle davalı vekilinin haksız fiil tazminatına ilişkin olarak yapmış olduğu savunmalar somut dosya yönünden Mahkememizce dikkate alınmamıştır.

Rekabetin korunması hakkında kanunun 58 maddesine göre bu tazminata hükmedilmesinin şartları ise Rekabetin engellenmesi, bozulması veya kısıtlanması veya hakim durumun (RKHK 3 maddesine göre Hakim Durum: Belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücünü ifade eder) kötüye kullanılması, bu anlaşma sonucu tüketici

yönünden zarar oluşmasıdır.

Rekabetin Korunması Hakkında Kanun “**Madde 4** - Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan **Teşebbüsler arası anlaşmalar**, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tesbit edilmesi.

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonomik ve rasyonel gerekçelere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir.” (Somut olayla ilgisi bulunmayan bentler aktarılmamıştır)

şeklindeki düzenlemesiyle uyumlu eylemin tanımını yapmış tahdidi olmayacak şekilde bir kısım eylemlerin, doğrudan uyumlu eylem sayılacağını belirtmiştir. Maddenin son iki fıkrasında bir anlaşmanın ispatlanamadığı durumlardan söz edilmekte olup, somut dosya da anlaşmanın varlığı sabittir. Rekabetin korunması hakkında kanunun 59. maddesine göre “Zarar görenlerin, bir anlaşmanın varlığı ya da piyasada rekabetin bozulduğu izlenimi veren, özellikle piyasaların fiilen paylaşılması, uzun sayılacak bir süre piyasa fiyatında gözlenen kararlılık, fiyatın piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerce birbirine yakın aralıklarla artırıldığı gibi kanıtları yargı organlarına sunmaları halinde, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde bulunmadıklarını ispatlama yükü davalılara geçer. Rekabeti sınırlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaların varlığı her türlü delille ispatlanabilir”şeklindeki kanun maddeleri rekabetin bozulduğunun kabulü için somut anlaşma olmadan dahi uyumlu eylemlerin varlığını yeterli saymış, bu durumun her türlü delil ile de ispatlanabileceğini belirtmiştir.

6754 sayılı Bilirkişilik Kanunu' nun 3. maddesine göre “Genel bilgi veya tecrübeyle ya da hâkimlik mesleğinin gerektirdiği hukuki bilgiyle çözümlenmesi mümkün olan konularda bilirkişiye başvurulamaz.” hükmü gereği Rekabet hukuku konusunda uzman görüşü alınmasına gerek görülmemiştir. Rekabet kurulunun kararı ticari ve ekonomik açılardan yeterli bulunduğundan bu konularda da bilirkişi incelemesi yaptırılmasına gerek duyulmamıştır. Rekabet Kurulu kararında rekabeti ihlal eden uyumlu eylemler neticesinde hangi tür kredilerde hangi oranlarda fayda temin edildiği açıkça gösterilmiştir. Bu konuda da cevap dilekçesinde açıklama bulunmadığı gibi talep yer almamaktadır. Davalının davayı uzatmak mümkün olursa açılması muhtemel davalar yönünden zamanaşımı def'i için vakit kazanmak amacıyla hareket ettiği görülmektedir. Davacının uğramış bulunduğu zararın tespiti için konusunda uzman mali müşavir bilirkişiden, davacının, rekabet kurulunun tespitleri doğrultusunda bankalar arasında uyumlu eylem birliği olmasa idi daha düşük faiz oranları ile kredi kullanabileceği dikkate alınarak, uğradığı zararın tespiti istenmiştir. Alınan bilirkişi raporunda davacının uğradığı zarar 5.861,44 TL olarak belirlenmiştir. **Raporda uğranılan zarar iki türlü değerlendirilmiş ve mahkemizce de bu hesaplamalar incelenmiştir. İlk olarak davacının fazladan ödemiş olduğu faiz hesaplanmış, daha sonra da bu ödemelerin yapıldığı tarihten dava tarihine kadar olan dönem için faiz hesabı yapılmıştır. Temeli faiz uygulamalarına ilişkin bulunan bankacılık sektörü düşünüldüğünde bu durum mahkememizce adil kabul edilmiş, fazladan ödenen faiz üzerinden hesaplanan faizin zarara eklenmesi gerektiği kanaatine varılmıştır. Eylemin haksız fiile dayanması nedeniyle bankanın temerrüdü için gerekli olan ihtar şartı aranmamıştır.**

Rekabet Kurulu' nun kararında gösterilen maddi vakıalar, tazminat yönünden aranacak ilk şartın varlığını kabule yeterli bulunmuştur. Alınan bilirkişi raporu ile de

davacının zarara uğradığı belirlenmiştir. Bu nedenle şartları oluştuğundan tazminata hükmedilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

Rekabetin Korunması Hakkında Kanun' un 58. maddesine göre “Rekabetin engellenmesi bozulması veya kısıtlanması sonucu **bundan zarar görenler, ödedikleri bedelle, rekabet sınırlanmasaydı ödemekte olacakları bedel arasındaki farkı zarar olarak talep edebilirler.** Rekabetin sınırlanmasından etkilenen rakip teşebbüsler, bütün zararlarının tazminini rekabeti sınırlayan teşebbüs ya da teşebbüslerden talep edebilir. Zararın belirlenmesinde, zarar gören teşebbüslerin elde etmeyi umdukları bütün karlar, geçmiş yıllara ait bilançolar da dikkate alınarak hesaplanır. Ortaya çıkan zarar, tarafların anlaşması ya da kararı veya ağır ihmalinin olduğu hallerden kaynaklanmaktaysa, hakim, zarar görenlerin talebi üzerine, **uğranılan maddi zararın ya da zarara neden olanların elde ettiği veya elde etmesi muhtemel olan karların üç katı oranında tazminata hükmedebilir.”**

Madde metni dikkate alınarak **davalı tarafın elde ettiği karlar yerine, en azından davacı tüketicinin uğradığı maddi zarar** yönünden lehine tazminata hükmetmek gerektiği, ekonomik bir yaptırım uygulanmaması halinde, rekabet ihlalinin yaptırımsız bırakılmasının, rekabet ihlallerinin tekrarına neden olabileceği değerlendirilerek tazminata karar verilmesinin uygun olacağı kanaatine varılmıştır. Ancak tazminat oranının belirlenmesinde VUK vergi dairelerinin ilk ihlalde bir kat mükerrer ihlalde üç kat olarak ceza uygulaması gibi, yine rekabet hukukunun doğum yeri olan ABD de uygulanan haksız rekabet uygulamalarındaki izlenen yol dikkate alınarak, bankaların bilinen bu **ilk ihlalleri** yönünden, ekonomideki önemleri de gözetilerek zararın bir katı oranında tazminata hükmedilmesinin yerinde olacağı kanaatine varılmıştır. Banka yöneticilerinin hatalı uygulamaları nedeniyle bu uygulamalarda etkisi bulunmayan banka ortaklarının aşırı zarar görmelerinin de önüne geçilmeye çalışılmıştır.

Dava tarihine kadar olan zararlar bilirkişi raporunda belirlendiğinden dava tarihi esas alınarak bu tarihten sonrası için avans faizine hükmolunmuştur. Vekalet ücreti ve harç yönünden yukarıdaki açıklamalar yönünde uygulama yapılmıştır.

Mahkememizce yukarıda açıklanan gerekçelerle açılan davanın kabulüne karar vermek gerekmiş, bilirkişi raporu ile tespit olunan davacının uğramış olduğu zarar vetakdir olunan tazminata hükmedilerek aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıdaa açıklandığı üzere;

Açılan davanın KABULÜ ile;

1-Bilirkişi raporunda davacı zararı olarak hesaplanan 11.479,73 TL'nin dava tarihinden itibaren başlayacak avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine,

2-4054 sayılı yasanın 58/2 maddesi uyarınca mahkemenizce takdir olunan 1 kat tazminat talebi olarak 11.479,73 TL'nin dava tarihinden itibaren başlayacak avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine,

3-Fazlaya ilişkin tazminat taleplerinin reddine,

4-Davacı tarafından yapılan 522.00 TL yargılama masrafından kabul ve red oranına göre 261,00 TL'nin davalıdan alınarak davacıya ödenmesine, bakiye yargılama masrafının davacı üzerinde bırakılmasına, Davalı tarafından yapılan 22.00 TL yargılama masrafından kabul ve red oranına göre 11,00 TL'nin davacıdan alınarak davalıya ödenmesine, bakiye yargılama masrafının davalı üzerinde bırakılmasına, taraflar tarafından peşin yatırılan gider avansından kalan miktarın talep halinde taraflara iadesine,

5-Hükmolunan zarar ve tazminat yönünden toplam 22.959,46 TL üzerinden hesaplanan 1.568,36 TL harcın davalıdan alınarak hazineye gelir kaydına, reddolunan kısım yönünden davacı tüketiciden 6502 sayılı yasa uyarınca harç alınmasına yer olmadığına,

6-Kabul olunan kısım yönünden A.A.Ü.T.'ne göre hesaplanan 2.755,14 TL nispi vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya ödenmesine,

7-Reddolunan kısım yönünden A.A.Ü.T.'ne göre hesaplanan 2.755,14 TL nispi vekalet

T.C. İSTANBUL 12. TÜKETİCİ MAHKEMESİ Esas-Karar No: 2016/152 Esas - 2017/172
ücretinin davacıdan alınarak davalıya ödenmesine,

Dair, davacı vekilinin ve davalı vekilinin yüzüne karşı gerekçeli kararın tebliğ tarihinden itibaren iki hafta içerisinde istinaf yasa yolu açık olmak üzere verilen karar açıkça okunup anlatıldı.
09/05/2017

Katip 170116

 e-imzalıdır

Hakim 37089

 e-imzalıdır